

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 19 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

*Muștuc Vasile XXXXX, născut la XXXX,
originar din XXXX și domiciliat în XXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 01.03.2019 până la 19.02.2020;

Instanța de apel de la 13.03.2020 până la 29.07.2020;

Instanța de recurs de la 16.10.2020 până la 31.03.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 19 februarie 2020 *Muștuc Vasile XXXXX* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 42 500 (patruzeci și două mii cinci sute) lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Muștuc Vasile în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în mărime de 256 (două sute cincizeci și șase) de lei, constituite din costul rapoartelor de expertiză judiciară. În rest, solicitarea procurorului privind încasarea altor cheltuieli judiciare din contul inculpatului a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Muștuc Vasile XXXXX, la 20 septembrie 2017, în intervalul de timp cuprins între ora 21.00 - 22.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în or. XXXXX, în apropierea localului/barului „XXXX”, în mod intenționat, s-a apropiat de inspectorul inferior al serviciului de patrulare a Inspectoratului de poliție Rezina, agent Bahmacenco Andrei XXXXX și de ofițerul principal de sector al Sectorului de poliție nr. 1 a Inspectoratului de poliție Rezina, inspector superior, Stogu Alexei XXXXX, care se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu, examinând sesizarea făcută de Lidia Ozdoeva, înregistrată în Registrul nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Rezina, sub nr. 2833 din 20.09.2017, referitor la comiterea acțiunilor de violență fizică de către cet. Vasile Muștuc în privința soțului dnei - cet. Sicorschi Anatoli Mihail, locuitor al or. Rezina, s. Ciorna, str. Gagarin nr. 5/2.

În continuare, în prezența cet. Ozdoeva Lidia Șahmras, minorei Daria Ozdoeva, a.n. 17.05.2000, Muștuc Vasile XXXXX, dând dovadă de un comportament agresiv față de cei prezenți, nu s-a subordonat cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, agent Bahmacenco Andrei XXXXX și inspector superior, Stogu Alexei XXXXX, de încetare a comportamentului agresiv și injurios, continuând să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție, a opus acestora rezistență fizică, după care i-a aplicat inspectorului superior Alexei Stogu o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului, și agentului Andrei Bahmacenco o lovitură cu piciorul în regiunea toracică a corpului, concomitent trăgându-l pe Andrei Bahmacenco de uniforma de serviciu, deteriorându-i maioul.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 232 din 22.09.2017, la colaboratorul de poliție Bahmacenco Andrei XXXXX s-a constatat: echimoze și edem a țesuturilor moi pe față și brațul drept, care au fost provocate de la acțiunea traumatică cu obiect dur, contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 233 din 22.09.2017, la colaboratorul de poliție Stogu Alexei XXXXX s-a constatat: echimoze și edem a țesuturilor moi pe brațul stâng, care au fost provocate de la acțiunea traumatică cu obiect dur, contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Muștuc Vasile XXXXX, a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative: *„Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu, în interesul celui care aplică violența”*.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, *avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile*, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În apelul declarat, partea apărării a subliniat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat nu a administrat nici o probă credibilă, care ar confirma vinovăția inculpatului, cu excepția declarațiilor părților vătămate.

Prima instanță își motivează soluția de condamnare prin reținerea declarațiilor martorilor: Ozdoeva Daria, Ozdoeva Lidia și Sicorschii Anatolii, însă nici unul din acești martori n-au confirmat circumstanțele din actul de învinuire. Acești martori doar au menționat că au chemat poliția pentru aplanarea unui conflict iscat între Sicorschii A. și inculpat, pe numele căruia așa și nu au fost depuse plângeri la poliție, iar referitor la asemenea circumstanțe precum: comportament agresiv față de polițiști, înjurături, nesubordonare cerințelor polițiștilor – nu au fost confirmate de nici un martor.

În viziunea apelantei, inițiatori a-i conflictului au fost însăși părțile vătămate, întrucât pe de o parte - părțile vătămate invocă nesupunerea inculpatului la cerințele lor ca persoane în exercitarea funcțiilor sale - iar pe de altă parte remarcă niște acțiuni ale inculpatului ce dau dovadă că inculpatul a încercat să evite conflictul, pe care în final tot polițiștii l-au inițiat. În asemenea circumstanțe, nu poate fi pronunțată o sentință de condamnare în baza declarațiilor doar a doi polițiști, din moment ce declarațiile acestora nu se confirmă prin alte probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Muștuc Vasile a săvârșit infracțiunea imputată acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile martorului Ozdoeva Lidia Șahmars, care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, astfel în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, contrar opiniei apărării, le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședința de judecată nu s-au stabilit

circumstanțe care să indice la admiterea cărorva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Prin urmare, argumentele apărării sub acest aspect au fost respinse, purtând un caracter declarativ.

Referitor la declarațiile martorilor Nastas Vasile, Bădărău Eugen și Platon Simion, acestea nu au fost reținute ca probe concludente și pertinente, or martorii menționați au declarat că nu au văzut conflictul între Muștuc Vasile și colaboratorii de poliție de la început, mai mult aceștia se afla la o distanță relativ mare și prin urmare nu a auzit discuțiile în cauză, iar faptul că au văzut cum colaboratorii de poliție au încercat să-l imobilizeze pe Muștuc Vasile, acest fapt nu a fost negat de părțile vătămate și de martorul Ozdoeva Lidia, care se aflau nemijlocit la fața locului.

Cât privește motivul invocat în cererea de apel precum că, sentința judecătorească este nefondată, instanța de apel a reiterat că o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința primei instanțe este una argumentată, inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sânt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, iar invocarea unor argumente similare nu atrage după sine casarea hotărârii contestate.

6. Temeinicia și legalitatea deciziei este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună achitarea lui Muștuc Vasile, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

Pentru a argumenta recursul declarat, recurenta a menționat că instanța de apel a judecat superficial cauza, preluând argumentele primei instanțe din sentința adoptată, astfel că, argumentele din apel practic nu au fost verificate, iar declarațiilor date de martori li s-a dat o interpretare eronată.

La fel, se afirmă că instanța de apel nu a dat nici o apreciere martorilor apărării: Nastas Vasile, Bădărău Eugen și Platon Simion, care fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești, au declarat că nu a avut loc nici un conflict pentru că imediat colaboratorii de poliție l-au doborât pe Muștuc Vasile, care s-a apropiat să-i salute, dar nicidecum nu i-a înjurat.

Instanța de apel nu s-a expus nici asupra argumentului invocat în apel cu referire la faptul că în sentință este constatat că inculpatul nu a fost reținut sau arestat, însă de fapt, acesta a fost reținut pe perioada de la ora 22-00 din 20.09.2017 până la ora 14-48 din 22.09.2017, fapt confirmat prin Procesul-verbal de reținere din 20.09.2017 și prin Ordonanța de eliberare a învinuitului din 22.09.2017. Această circumstanță a fost invocată în instanța de apel, însă instanța așa și nu s-a expus

asupra ingerinței date, ceea ce potrivit art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală constituie temei de casarea a deciziei.

De asemenea, mai afirmă recurenta că condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părților vătămate cu calitate de polițiști ar duce la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, și aceasta deoarece în cazul *Teixera de Castro vs. Portugalia* 09.07.1998, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil din considerentul că instanțele naționale au motivat condamnarea reclamantului doar pe mărturiile a doi polițiști.

6.1. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul recursului de pe rol, Colegiul penal conchide că acesta este bazat pe critica modului de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, insistându-se asupra faptului că la caz, nu au fost administrate probe suficiente, care ar dovedi incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

La acest capitol, instanța de recurs reamintește că în corespundere cu prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) ale Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5 din prezenta decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanțele de fond în urma coroborării întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor inculpatului fiind una justă și corespunzătoare situației de fapt reținute.

Este apreciat ca nefondat și argumentul invocat în recurs, prin care se susține că prima instanță a indicat în sentința adoptată că inculpatul nu a fost reținut, însă potrivit textului sentinței, acest fapt a fost consemnat, cu reținerea perioadei de rigoare (f.d. 226, verso, vol. I). Din acest considerent, Colegiul penal constată că temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală indicat în recurs poartă un caracter declarativ și formal, invocat cu scopul de a se evita tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru fapta comisă.

Nu în ultimul rând, instanța de recurs apreciază critic alegația prin care se susține că condamnarea inculpatului este bazată doar pe declarațiile părților vătămate, or instanțele de fond au reținut ca fiind veridice și corespunzătoare adevărului declarațiile martorilor Ozdoeva Lidia, Ozdoeva Daria, Sicorschi Anatoli, care coroborează cu următoarele probe materiale: *Procesele verbale de examinare a obiectului din 21.09.2017; Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.10.2017; Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 232 din 22.09.2017; Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 233 din 22.09.2017; un CD-R, pe care este imprimată înregistrarea video de imagini din 20.09.2017.*

Tot aici, Colegiul opinează că inculpatul a beneficiat de garanțiile constituționale ale unui proces echitabil la faza judecării cauzei, prin recunoașterea dreptului la apărare, administrarea probelor obținute în mod legal, respectarea principiilor publicității, contradictorialității și egalității armelor, și într-un final, se constată că cauza deferită judecării a fost examinată în termeni rezonabili, astfel încât au fost înlăturate toate incertitudinile și restabilită ordinea de drept.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul penal reține că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală. Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a constatat vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept

temei de casare a hotărârii atacate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Muștuc Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *29 aprilie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan